

е изволуние, т. е. онова време, когато месѣчината, — като обиколи земята, — обѣрца камъ насъ сичката своя половина, която е освѣтлена отъ слънцето.“ Песлъ това господаринѣтъ ми понесе топката около мене и запрѣ са срѣщо моето дѣсно рамо. — „Ето, каза той, помисли си, че месѣчината са върти около земята и дохожда до това мѣсто. Поглѣдай сега на нея.“ А азъ, и безъ да ми каже да глѣдмъ, са пулѣхъ, като бухалъ. — „А що? каза той. — Коя часть на месѣчината е свѣтла и коя не? Кажи ми сега сичката твоя половина ли е свѣтла или не?“ — „Не, не сичката; само една часть е освѣтлена.“ — „А колко мѣсто е освѣтлено: осмата ѣ часть или четвъртината?“ — „Само четвъртината, т. е. половината отъ моята половина.“ — „Ето ти сега и онова, което ние наричаме: първа четвъртина и втора четвъртина на месѣчината, т. е. когато ние казваме, че само едната нейна четвъртина са види освѣтлена отъ камъ земята, а сичките други части ѣ сж неосвѣтлени и темни,—за това ги ние и невидиме съ очите си.“ — „Ехъ, това не може да бѣде. Това не е истина,“ казахъ азъ. — „А защо не може да бѣде?“ — „А ето защо. Ако топката и да не е освѣтлена сичката, то азъ пакъ я вида сичката: вида и тая четвъртина, която е освѣтлена, и оная, която е темна, а на месѣчината не е така; тамъ съвсѣмъ са не види онова, щото не е освѣтлено.“ — „Ехъ, ти празноглавчѣю! Съ това ти никакъ не можешъ да ми покажешъ, че азъ ти казвамъ неистински работи! Ала чѣкай да та попитамъ по-напредъ: